

חוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום (רישום ציוד וגיוסו) (מס' 2), תשי"ז-1957 *

1. תקפן של תקנות-שעת-חירום (רישום ציוד וגיוסו), תשי"ז-1957¹ (להלן – התקנות), בתיקונים המפורשים בתוספת, מוארך בזה עד יום ח' בטבת תשי"ח (31 בדצמבר 1957).
2. תחילתו של חוק זה היא ביום כ"ט בניסן תשי"ז (30 באפריל 1957).

תוספת

(סעיף 1)

1. בתקנה 3 לתקנות –

(1) אחרי תקנת משנה (ב) תבוא תקנת משנה זו:

“(בב) חל שינוי בבעלות או בהחזקה של ציוד שעליו נמסרו פרטים על פי תקנת משנה (א), חייב מי שהיה בעל הציוד או מחזיקו ערב השינוי וכן מי שנעשה בעלו או מחזיקו לאחר השינוי (להלן – הבעל החדש) להודיע לפוקד בדואר רשום, תוך שבוע ימים ממועד השינוי, את שמו הפרטי של הבעל החדש, את שם משפחתו ואת מענו, וכן את מועד השינוי ואת סוג הציוד, ובכלי רכב – את מספרו הרשום על פי פקודת התעבורה²; הודעה שניתנה על ידי אחד החייבים בה פוטרת כל מי שחייב לתתה.”

(2) במקום תקנת משנה (ג) תבוא תקנת משנה זו:

“(ג) פוקד רשאי, בצו, לדרוש מבעל ציוד שיוודיע לו על כל שינוי בפרטים, בכולם או במקצתם, שנמסרו או שיימסרו מכוח תקנה זו; הוראה זו אינה גורעת מהוראת תקנת משנה (בב).”

2. בתקנה 4 לתקנות, בתקנת משנה (ה), במקום “פוקד יקבע בצו” יבוא “פוקד רשאי לקבוע בצו”.

3. בתקנה 6 לתקנות –

1. במקום הסיפה לתקנת משנה (א) המתחילה במלים “יחד עם גלגל רזרבי” תבוא סיפה זו: “יחד עם גלגל רזרבי, דלק בכמות של עשרים ליטר לפחות ומכשירים לתיקון הרכב, ובכלי רכב למשאות גם –

(1) מכשירים לכיבוי אש;

(2) ברזנט לכיסוי הרכב וסולמות, כנהוג באותו כלי רכב”;

2. בתקנת משנה ה', בפסקה (1) במקום “30 יום בשנה” יבוא “35 יום בשנה”;

3. בסוף תבוא תקנת משנה זו:

“(ז) בתקנה זו “שנה” – שנת כספים.”

4. אחרי תקנה 6 לתקנות תבוא תקנה זו:

6א. (א) הועמד ציוד על פי תקנות אלה לרשות הצבא, רשאי הצבא להתקין בו אביזרים ובמידה שהאביזרים אינם פוגעים בשימוש הסביר באותו ציוד ואינם גורעים מיעילותו וצורתו, רשאי פוקד או מפקד מוסמך

“התקנת אביזרים

* נתקבל בכנסת ביום ח' בניסן תשי"ז (9 באפריל 1957); הצעת החוק ודברי הכבר נתפרסמו בה"ח 297, תשי"ז, עמ' 166.
1 ק"ת 649, תשי"ז, עמ' 334.
2 חוקי א"י, כרך ב', פרק קכ"ח, עמ' 1281.

להורות שלא יסירו את האבירים גם לאחר תום תקופת השירות, ללא היתר מאת פוקד או מפקד מוסמך; ניתנה כדין הוראה כאמור יהיה בעל הצידוד חייב לנהוג באבירים האמורים באותה מידת זהירות שאדם נוהג ברכושו ולהחזירם לצבא כשיידרש לכך או כשהצידוד עצמו יצא מכלל שימוש.

(ב) בתקנה זו –

1. "צידוד" – כמשמעותו בפסקה (1) להגדרת "צידוד" שבתקנה 1;

2. "התקנת אבירים" – לרבות הוספת חלקים, תיאומם ושינויים.

5. בתקנה 7 לתקנות, במקום "צו לפי תקנה 4 או 6" יבוא "צו לפי תקנה 4, 6 או 8".

6. אחרי תקנה 8 לתקנות תבוא תקנה זו:

א8. (א) פוקד או מפקד מוסמך רשאי לדרוש בפקודה כי בעלו של צידוד שהועמד לרשות הצבא על פי תקנות אלה יקבל את הצידוד לרשותו בזמן, במקום ובדרך שנקבעו בפקודה, ובעל הצידוד חייב לקבל את הצידוד לרשותו בהתאם לכך.

"החזרת צידוד לבעליו"

(ב) בעל הצידוד זכאי לפיצויים בעד ההוצאות שהוציא עקב קבלת הצידוד לרשותו במידה שהוצאות אלה עולות על ההוצאות שהיה מוציא, אילו קיבל את הצידוד לרשותו במצב ובמקום שבהם העמידו לרשות הצבא; הוראה זו אינה גורעת מהוראת תקנה 10.

(ג) צידוד שניתנה עליו פקודה כאמור בתקנת משנה (א), רואים אותו לענין סעיף 6 לפקודת הפיצויים (הגנה), 1940³, כנמצא ברשותו של הצבא על פי תקנות אלה רק עד היום הנקוב בפקודה כמועד לקבלת הצידוד על ידי בעלו; הגבלה זו לא תחול לענין סעיף קטן (1) (ג) ו-(ד) של אותו סעיף.

(ד) בתקנה זו "בעל הצידוד" – לרבות מי שפועל בקשר לצידוד כבא-כוחו של הבעל.

דוד בן-גוריון
שר הבטחון

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

3 ע"ד 1940, תוס' 1 מ"מ 1019, עמ' 93.